

Memorandum naar aanleiding van de komende Vlaamse en federale verkiezingen

Op 26 mei 2019 beslist de kiezer hoe het sociaal beleid de volgende jaren gevoerd zal moeten worden.

Als **ongebonden** middenveldspeler wil het Vlaams & Neutraal Ziekenfonds (203), met hoofdzetel te Mechelen, alvast haar eigen accenten naar voren schuiven:

- 1) Volledige communautarisering van de ziekte- en invaliditeitsverzekering.
- 2) Geen privatisering van de sociale zekerheid.
- 3) Een beter Vlaams gezondheidsbeleid.

Volledige communautarisering van de ziekte- en invaliditeitsverzekering

Het Vlaams & Neutraal Ziekenfonds is resoluut voorstander van de **volledige** communautarisering van de ziekte- en invaliditeitsverzekering. De 6de staatshervorming zorgde voor een enorme versnippering van bevoegdheden en maakte Brussel -tegen de grondwet in!- ook bevoegd voor persoonsgebonden materies, waardoor de band tussen Vlaanderen en Brussel verbroken werd. Er is nood aan homogene verantwoordelijkheden en een doeltreffend en transparant beleid.

Wij weigeren ons neer te leggen bij half werk en kleine kruimels. Vlaanderen heeft immers écht nood aan een eigen Vlaams gezondheidsbeleid en wel om de volgende redenen:

- 1) **Eigen klemtonen:** de huidige impasse inzake de structurele hervorming van de ziekte- en invaliditeitsverzekering is gewoon te wijten aan het totaal verschillend maatschappijmodel van Vlamingen en Franstaligen.
- 2) **Efficiëntie van het bestuur:** de vele verschillende beleidsniveaus maken goed bestuur onmogelijk en werken vaak contraproductief. De werking na de 6de staatshervorming is bijzonder ingewikkeld, waardoor zelfs specialisten en actoren op het veld het noorden verliezen...
- 3) **Eigen verantwoordelijkheid:** de loodzware staatschuld en de bestaande misbruiken binnen de federale sociale zekerheid laten onvoldoende ruimte toe om de nieuwe noden te lenigen. Ook hier merken wij regelmatig spanningen tussen Vlaanderen en Wallonië.

Los van de enorme financiële stromen van noord naar zuid, is het ongehoord dat er tijdens de laatste beleidsperiode geen werk is gemaakt van de communautarisering van de ziekteverzekering en de minister inzake de contingentering van de artsenquota –alweer- door de knieën ging! De Vlaamse jongeren worden zo opgezadeld met een zware factuur.

Geen privatisering van de sociale zekerheid

In tegenstelling tot de vaak gehoorde aantijgingen uit unitaire kringen, wil het Vlaams & Neutraal Ziekenfonds in geen geval de privatisering van de sociale zekerheid in het algemeen of de ziekteverzekering in het bijzonder.

De zorg voor de minder begunstigden moet een taak blijven van de overheid. Alleen in dit geval kan de toegankelijkheid tot kwaliteitsvolle medische zorg, de solidariteit tussen jong en oud, gezonde burgers en zieken en de betaalbaarheid van medische kosten gehandhaafd blijven.

De gigantische solidariteit met het zuiden, durven wij wel in vraag te stellen vermits deze solidariteit zijn limieten heeft bereikt en Vlaanderen nog tal van onvervulde noden en wachtlijsten kent. Bovendien mag verwacht worden dat deze immense steun resultaten en politieke loyaliteit met zich zou meebrengen.

In functie van de schaarse middelen moeten er eindelijk structurele keuzes gemaakt worden. Dit alles om de betaalbaarheid van ieders gezondheid en die van de toekomstige generaties te verzekeren. Dat is onze plicht tot solidariteit!

Een beter Vlaams gezondheidsbeleid

- 1) In het licht van de demografische evolutie en de technische vooruitgang in de geneeskunde dienen voldoende middelen voor de ziekteverzekering behouden te blijven (minimum 2 % groeicijfer).
- 2) Stimuleren van preventieve gezondheidszorg (vaccinatie, rookstop, borstkanker- en darmkankerscreening, tandpreventie, e.a.). Preventieve en curatieve zorg horen op hetzelfde niveau: de gemeenschappen!
- 3) Centrale rol van de huisarts blijven bevestigen en meer financiële prikkels inbouwen voor een trapsgewijze gezondheidszorg (bv. volledige terugbetaling remgeld huisarts bij doorverwijzing naar specialist).
- 4) Betere financiering van de ziekenhuizen koppelen aan netwerkvorming en heldere afspraken m.b.t. maximaal toegelaten kamer- en ereloonsupplementen in éénpersoonkamers (vooral in Wallonië en Brussel kunnen supplementen oplopen tot 300 %).
- 5) Volwaardige terugbetaling van geestelijke gezondheidszorg (psychologen), tandzorgen, zoals o.m. orthodontie, parodontologie, prothesen en implantaten, en gehoorapparaten.
- 6) Het meer aantrekkelijk maken van medische en paramedische beroepen en geen gemorrel aan de afgesproken contingentering.
- 7) Investeren in Vlaamse woonzorgcentra en ziekenhuisinfrastructuur in Brussel.
- 8) Het financieel meer aantrekkelijk maken voor arbeidsongeschikten en gehandicapte personen om het werk progressief te hervatten of hun loopbaan te heroriënteren.

- 9) Verhoging Vlaamse zorgbudgetten.
- 10) Dit alles financieren door de afbouw van de geldstromen naar de Franse Gemeenschap, de verdere digitalisering van de sector, een zware aanpak van fraude door instellingen, verstrekkers en individuen.
- 11) Investeren in een Vlaams Goudfonds voor de langere termijn en de positieve impact van het milieu op gezondheid.
- 12) Tenslotte dient de Vlaamse overheid (parlement, regering en administratie) haar gezondheidsbeleid af te stemmen in ruim overleg met het middenveld, de patiëntenorganisaties en zorgverstrekkers, zodat het Vlaams gezondheidsbeleid efficiënt, kwaliteitsvol, betaalbaar en sociaal rechtvaardig zou zijn. Dit moet ertoe leiden dat de splitsing rimpelloos kan verlopen en breed gedragen wordt.

Uitgavencijfers Neutrale Ziekenfondsen 2018

Het Vlaams & Neutraal Ziekenfonds onderzoekt jaarlijks de uitgavenverschillen tussen Vlaanderen en Wallonië op basis van de gegevens van de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen, goed voor 4,81 % van de hele bevolking.

Onze nieuwe cijfers voor 2018 bevestigen de meeruitgaven voor Wallonië: het verschil tussen de gemiddelde ziektekosten voor een Vlaming (**€2.268,38**) en een Waal (**€2.382,76**) bedraagt intussen **114,39 euro** per persoon.

Uitgaven gezondheidszorgen 2018:

	Aantal rechthebbenden	Totale uitgaven	Uitgaven/hoofd
Vlaanderen	236.238	432.370.317	2.268,38
Wallonië	260.388	506.355.585	2.382,76
Brussel	48.763	82.858.037	2.137,34
(niet toewijsbaar)		238.959.677	
Totaal	545.389	1.260.543.616	2.311,27

In Wallonië werd er in 2018 per hoofd **5,04 %** meer uitgegeven aan gezondheidszorg.

Wanneer we naast deze uitgavenkloof (per hoofd!), nog eens rekening houden met de bijdragen aan het systeem, komen we tot enorme transferten!

Op basis van de bijdragen voor de volledige sociale zekerheid in 2017 (laatste bekende jaar) stelt het VNZ vast dat een Vlaamse titularis binnen de Neutrale landsbond jaarlijks **9.226 euro** aan de sociale zekerheid bijdraagt via de werknemers- en werkgeversbijdrage, tegenover een Franstalige 'slechts' **7.041 euro**.

Een verschil tussen noord en zuid van **2.185 euro**.

Bijdragen aan de sociale zekerheid 2017:

	Aantal gerechtigden	Totale bijdragen	Bijdr./ger.
Vlaanderen	159.529	1.471.883.394	9.226,43
Wallonië	171.386	1.206.770.290	7.041,24
Brussel	32.887	246.609.095	7.498,68
Totaal	363.802	2.925.262.779	8.040,81

Een Vlaming betaalt met andere woorden gemiddeld **31 % meer bijdragen** dan een Franstalige landgenoot.

Een opmerkelijk verschil stelt het VNZ vast bij de voorkeurregeling of verhoogde tegemoetkoming. Zeker wanneer we de cijfers bestuderen van alle ziekenfondsen samen, kan enkel maar onthutst vastgesteld worden dat in Brussel ruim 32% van de bevolking de voorkeurregeling nodig heeft.

Dit alles kan maar gefinancierd worden dankzij de enorme solidariteit vanuit Vlaanderen met Wallonië en Brussel.

Aantal dossiers verhoogde tegemoetkoming (alle ziekenfondsen 31.12.2018):

	Verhoogde tegemoetkoming	Percentage bevolking
Vlaanderen	997.601 / 6.464.311	15,43%
Wallonië	743.240 / 3.479.720	21,36%
Brussel	356.442 / 1.099.878	32,41%
Buitenland & onbekend	11.112 / 233.907	4,75%
Totaal	2.108.395 / 11.277.816	18,70%

In Wallonië 'geniet' meer dan **21% van de bevolking** van het recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming. In Brussel zelfs bijna 1 op drie!

Frappant blijft het verschil in aantal uitkeringsdagen. Waar dat tussen Vlaanderen en Wallonië tien jaren geleden nog 2,5 dagen bedroeg, is dit intussen opgelopen tot **6,1 dagen méér uitkeringen voor arbeidsongeschiktheid of invaliditeit** per titularis of **27,9 % méér!**

Aantal dagen arbeidsongeschiktheid en invaliditeit:

	# gerechtigden	Aantal uitkeringsdagen	Dagen/gerechtigde
Vlaanderen	165.736	3.625.053	21,87
Wallonië	175.413	4.907.634	27,98
Brussel	32.871	651.332	19,81
Totaal	374.020	9.184.019	24,55

Ook dit is een reden om te pleiten voor meer responsabilisering en voor de volledige communautarisering van de ziekte- én invaliditeitsverzekering.

+++ Einde persbericht +++

Deze cijfers zijn een eigen VNZ-berekening op basis van gegevens afkomstig van de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen (LNZ) en het Riziv (wat betreft de VT). LNZ = 4,81% van de totale bevolking in België (545.389 verzekerden); 5 ziekenfondsen (2 in Vlaanderen, 2 in Wallonië en 1 in Brussel).

Het Vlaams & Neutraal Ziekenfonds telt ruim 117.000 aangesloten leden.

Meer informatie:

Jürgen Constandt (algemeen directeur)
015 28 90 99 - 0476 20 96 73

www.vnz.be

Hoogstratenplein 1
2800 Mechelen